

עדיייה

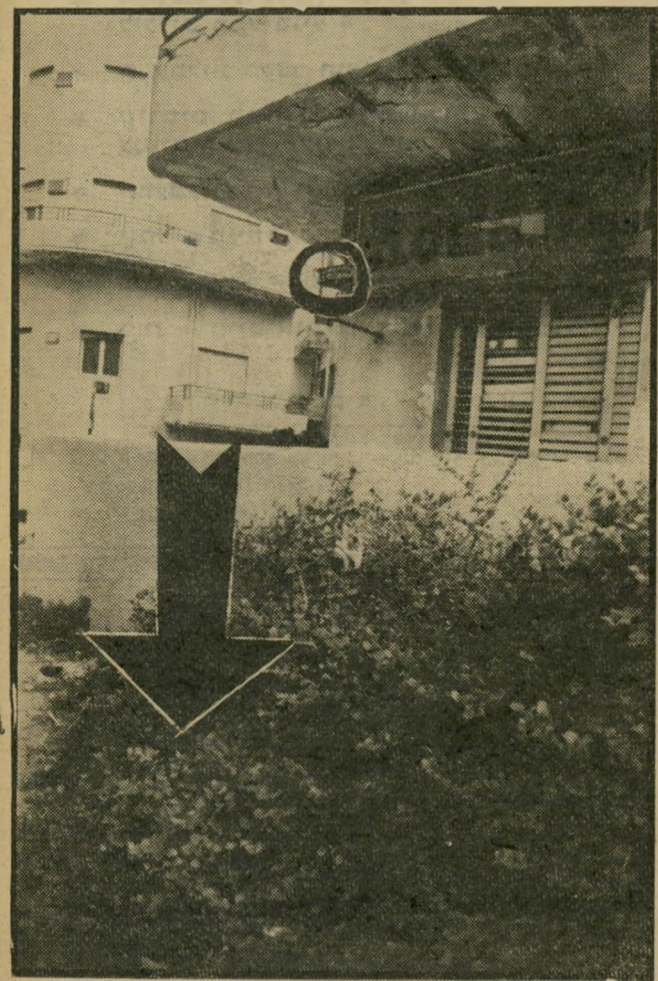
את הרוצח ממשיך

ראשית הבריחה

הקורבן השני, המשיך גם הוא לרוחב

של הרוצח היה לכיוון רחוב הירקון וצפונה. מאחורי נותר מירדחי מוטל מת ליד מכונתו, ואילו מליח, הירקון, שם התמוטט ונפל. הוא מת לאחר כמה ימים.

נוסף היה בעל המיזון של מועדון שחמט, שעמד במירפסת בקומה השנייה של הבניין ברחוב הירקון פינת הירדן. הוא ראה בבריחה והזעיק חיילים שעמדו בפניה גם הוא זיהה את אבו.

חן על מישתו ששכב על הרצפה. "והאיש הגחון ירה בראשו של השוכב."

בהודעתו הראשונה של שגב לי מישטרה, אשר ניתנה רק אחרי שהמישטרה זימנה אותו, מסר שגב כי לא ראה את פניו של הבורח. אבל במיסדר-הזיהוי שנערך במישטרה, הוא הצביע על אבו, ואמר כי הוא חושב שהוא הרוצח. בבית המישפט העיד: "אני עמדתי על כך, שראיתי מהאיש הגחון רק חלק מהפנים שלו וחלק מהפרופיל שלו, כל הפנים. אני זיהיתי אותו. אמת שלא ראיתי את פניו, אני ראיתי אותו. לא ראיתי במדויק את התווים היות והיה חושך, זיהיתי אותו במישטרה, היה מיסדר-הזיהוי."

צורת הזיהוי, ונוסח מילות הדעות הביאו את התביעה להזמין את שגב שנית, והוא נחקר שוב בקשר למיסדר-הזיהוי. הפעם אמר: "הייתי נרגש כשנכנסתי למיסדר-הזיהוי ואני יכול לומר כעת אם בחרתי בביטוי, אני חושב שזה האדם' מכיוון שהיו לי ספקות, או לא."

שגב קפץ ממכוניתו ופתח ב' מירדחי אחרי הרוצח, תוך קריאת אות וצעקות. הוא רץ ברחוב ה' ירקון צפונה. בקומה השנייה של בית השוכן בפנינת הרחובות ה' ירקון וירדן, נמצא מועדון שחמט ותיק ומכובד. בעל המיזון שבמירדחי, העד מרדכי קליין, היה ב' אותה שעה במועדון. כאשר שמע

מה המארחת את שעת ביקורו ה' אחרון של אבו בבאר, וטענה ש' היה זה בשעה 11 בלילה, אך בית המישפט לא האמין לקטע זה בעדו' תה.

אבו עצמו לא הכחיש כי שהה באותו ערב באדריה. אך הוא טען כי היה שם עד השעה 11 בלילה, וכי יציאותיו התכופות מהמקום היו לשם קניית סיגריות וזיטון מקיוסק סמוך, ולעשיית צרכים. בית-המישפט ערך ביקור במקום, וקבע כי ההליכה לבית-השימוש אינה מצריכה יציאה מדלת הכני' סה של הבאר, ולא האמין לגירסתו על קניית הסיגריות.

סיפורו של המארחות, בדבר התנהגותו של אבו, ביסס את גיר' סת התביעה כי הוא ארב לקורבנו' תיו כדי לחסלם.

עדויות של כהן, כי הרוצח הגיח מכיוון אדריה, חזקה את גירסת התביעה, שטענה כי אבו עזב את הבאר בחצות, יצא אל הקורבנות, וותיכף נשמעו ירית", כדבריה של המארחת.

הנהג

★ ובעל-המיזון

ע' נוסף שהיה במקום, היה נהג האוטובוס של חברת יונייטד טורס, דויד שגב. הוא ישב באוטובוס, מאחורי מכוניתו של העד כהן, וראה את הבזקי ה' יריות ממרחק של כעשרים מטר ממקום הרצח. הוא ראה אדם גור

בצדו הצפוני של הרחוב. חנתה מכוניתו המפוארת של מיזרחי, כהן העיד, כי ראה קודם שלר' שה בחורים מסתובבים בסביבה. פיתאום ראה אדם רץ מכיוון באר אדריה, הנמצא בבניין העמודים שמול האופרה. סיפר כהן בבית המישפט: "ראיתי אדם שהתקרב בריצה למכוניתו של עזרא וירה לו כדור בבטן... התאכזבתי... ואז ראיתי את הירח מתכופף וירה ארבע יריות למטה, כאילו הוא עובד בטוריה. לא תירתי לעצמי כי יורים בעזרא, ואמרתי ליוסקאי (עבריין נודע שנרצח מאו' וישב באותו לילה עם העד במכוניתו) ש' יורים על הצמיגים."

כהן, שמסר עדות במישטרה רק אחרי שנעצר, לא זיהה את אבו. הוא רק סיפר כי הרוצח בא מכיוון אדריה, וכי לבש חליפה כהה. שתי נערות, שעבדו כמארחות בבאר אדריה, נחקרו על-ידי ה' מישטרה והעידו בבית-המישפט. הן סיפרו כי אבו הופיע בבאר לראשונה בערך בשעה 11 בלילה. התנהגותו היתה כה מזוהה, ש' הוא עורר את סקרנותה של ה' מארחת שושנה בלו, והיא היפג' תה את תשומת-לבה של חברתה, ויווין סיסו לאבו. לדבריה יצא אבו וחזר לבאר כמה פעמים, וב' פעם האחרונה נכנס לבאר בשעה 11.45 או 12. לבסוף היא שמעה יריות ברנע שבו יצא אבו מה' באר בפעם האחרונה. הקורבנות נרצחו ממש בשעת חצות. בעדותה בבית-המישפט הקדי'

מחבוא האקדח

היה תחת שיחים אלה ליד הבית שבפינת רחובות הירקון ונס'ציונה. השוט, שמצא את האקדח בבוקר שלמחרת הרצח, ציין בדו"ח כי האקדח נמצא ליד בית מספר 61. בשיחזור הסתבר כי התכוון לבית מספר 62.

התחלתי לצעוק החיילים רדפו אחרי הבורח."

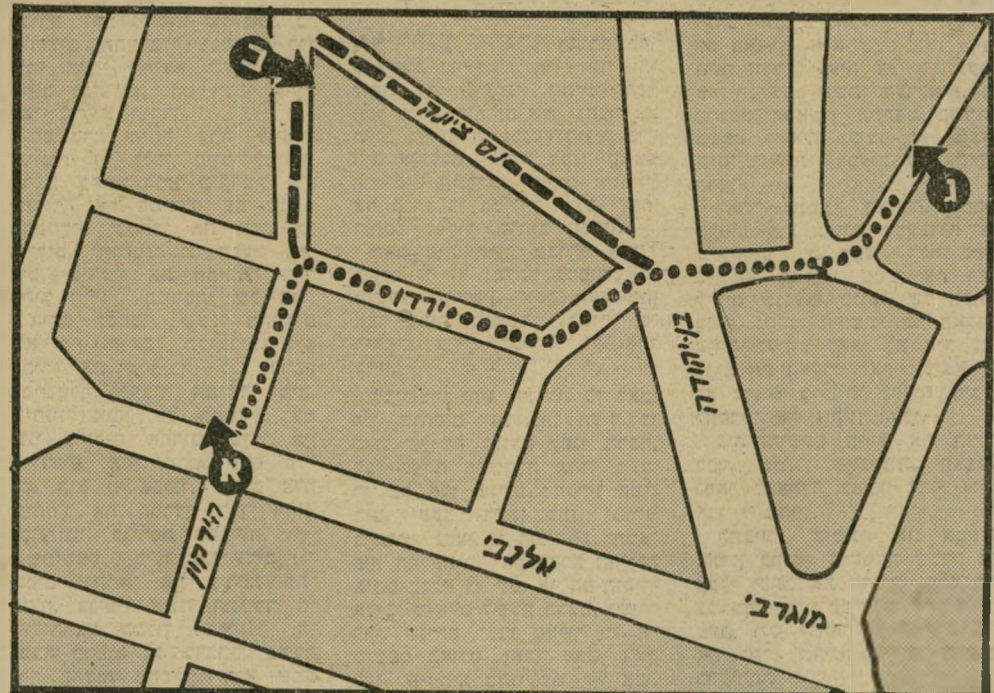
לאן רצו החיילים?

ק' ליון חוזמן על-ידי המישטרה למיסדר-הזיהוי, אך טען שם כי אינו יכול לזהות את אבו. הוא זיהה את אבו בבית-המישפט, והס' ביר כי פחד להיות מעורב בעניין, לכן לא זיהה אותו במיסדר-הזיהוי. הוי, "אנו קובעים כעובדה, כי עד זה זיהה את הנאשם כאיש ש' ירה. כאמור, הגם שאמר במיס' דר-הזיהוי כי אינו יכול לזהותו, אחרי שראינו את התנהגותו של העד ושמענו את הסבריו, אנו סבורים כי פחד להיות מעורב ב' עניין, לכן אמר במיסדר-הזיהוי את אשר אמר. נוכחנו לדעת כי מהמיפסת האטורה אפשר ללא ספק להכיר פני אדם העומד ב'

יריות הוא רץ אל המרפסת הפונה לרחוב הירקון וראה אדם הירח באדם אחר.

לפי השתלשלות המאורעות ראה כנראה קליין את הרוצח יורה ב' מליח, שלמרות שנפגע קודם ב' יריה אחת, המשיך לרוץ אחרי הרוצח. ובפינת רחוב הירקון ספג עוד שתי יריות בבטנו. מליח נפל שם, והועבר על-ידי נהג מונית לבית-החולים. כל מה שיכול היה לספר היה כי הרוצח אמר לעזרא: "עזרא, חודני!", שפירושו בערר בית בניי מרוקאי: "עזרא, קבל זאת!"

גם העד שגב נתקל במליח ה' פצוע ברחוב הירקון והתעכב לידו כדי לעזור לו. העד קליין המשיך את שרשרת הרופדים בכך, "לאחר שראיתי שהיורה מכנס אקדח ל' חגורתו, התחלתי לצעוק, והוא התחיל לרוץ לאורך רחוב היר' קון צפונה... בפנינת רחוב הירקון הירדן עמדה קבוצת חיילים, כש'

שתי דרכים לבריחה

רחוב נס'ציונה, שבפינתו נמצא האקדח (נתיב מקווקו). אבו טען כי הוא ברח דרך רחוב הירדן, שאליו נקלע במקרה (נתיב מנוקד). החיילים נחלקו בדעותיהם.

הציעו הצדדים אבו נמלט דרך לבית-המישפט. התביעה טענה כי אבו נמלט דרך